

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 95:

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Aktiesalg til holdingselskaber).*
(Fremsat 4/12 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v.
Af Tastesen (S) m.fl.
(Fremsat 4/12 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I betragtning af at disse to lovforslag behandles sammen, vil jeg starte med nogle kommentarer til det af hr. Tastesen m.fl. fremsatte lovforslag.

Dette lovforslag om ændring af lov om aktieavancebeskatning tilsigter at beskatte avancen ved afståelsen af aktier til et selskab, der beherskes af den skattepligtige, uden at der gives nedslag under hensyn til ejertidens længde. Beskatningen af fortjeningen skal endvidere ske som almindelig indkomst.

Hensigten med forslaget er at imødegå de holdingstiftelser, som har fundet sted i den senere tid. Denne hensigt er helt den samme som den, regeringen har med sit lovforslag om aktiesalg til holdingselskaber. Jeg er naturligvis enig i denne hensigt og føler mig overbevist om, at der hurtigt kan skabes bred tilslutning til regler, der imødegår disse holdingstiftelser.

Når dette er sagt, må jeg dog tilføje, at jeg foretrækker regeringens måde at løse problemet på. Socialdemokratiets forslag synes at bygge på, at det i realiteten er en mangel ved aktieavancebeskatningsloven, der skal rettes op. Efter regeringens opfattelse er dette ikke tilfældet, men derimod reglerne i ligningsloven om beskatning af udbytte, der trænger til justering.

Der har for så vidt i mange år været behov for en sådan justering, men dette behov er naturligt blevet større efter gennemførelsen af de nye og lempeligere aktieavancebeskatningsregler. I visse henseender er socialdemokratiets forslag mere vidtgående end regeringens. Forslaget omfatter således alle aktieafståelser til et selskab, hvor den skattepligtige er aktionær, ligesom det omfatter de tilfælde, hvor salgssummen erlægges i form af aktier.

I andre henseender er socialdemokratiets forslag mindre vidtgående end regeringens. Forslaget omfatter således kun den opnåede fortjeneste, ligesom forslaget ikke synes at omfatte de tilfælde, hvor hovedaktionæren indsætter et mellemliggende selskab som sælger.

Regeringens forslag bygger på den grundtanke, at man vil ramme de tilfælde, hvor den skattepligtige gennem holdingstiftelse tager midler ud af selskabet til en lempelig beskatning, samtidig med at den pågældende bevarer indflydelsen over virksomheden. Her er der i realiteten tale om udlodning fra selskabet, og regeringens forslag går da også ud på, at man i sådanne tilfælde beskatter hele afståelsessummen som udbytte. Til gengæld omfatter regeringens forslag kun de tilfælde, hvor der er behov for et værn, det vil sige de tilfælde, hvor den skattepligtige bevarer indflydelsen over virksomheden, og hvor han ikke får kun aktier som vederlag. Efter bemærkningerne til socialdemokratiets forslag at dømme synes det da også kun at være sådanne tilfælde, man har ønsket at ramme, selv om det altså ikke er lykkedes at formulere lovtæksten i overensstemmelse hermed.

Som jeg startede med at sige, synes der at være bred enighed om at gribe ind mod holdingstiftelse. Jeg mener dog, at regeringens forslag vil være det bedste grundlag for den videre og forhåbentlig hurtige behandling af problemet.

Tastesen (S):

Regeringen har nået socialdemokratiet på målstregen. Efter lovforslag nr. L 94 kommer L 95. Hensigten synes at være den samme: at forhindre, at navnlig hovedaktionærer gennem holdingstiftelse kan tage midler ud af selskabet på fordelagtige beskatningsvilkår, selv om hovedaktionæren i realiteten fortsæt-

[Tastesen]

ter med at drive virksomheden. Denne hensigt nås efter min opfattelse trods alt bedst ved socialdemokratiets forslag, selv om ministeren har haft professor Thøger Nielsen til at hjælpe sig.

Det er vor opfattelse, at der nok ikke er grund til at gå ind i ligningslovens § 16 b, når det, det drejer sig om, er at sætte en effektiv bremseklods ind mod skattespekulationen. De forslag, vi har foreslået, går i retning mod aktieavancebeskatningsloven, og de er efter vor opfattelse mere sikre og mere effektive, og selv om ministeren skulle have fundet et enkelt sted, hvor vi ikke har været opmærksomme på, at der er en ting, der skal være skrappe, finder vi ud af det under udvalgsbehandlingen, og jeg har forstået, ministeren vil hjælpe os her.

Vi kan ikke se nogen grund til en begrænsning, hvis aktieandelen ikke er over 25 pct. Det fører vel bare til, at hovedaktionæren sælger sine aktier til flere holdingselskaber i stedet for til ét holdingselskab.

Vi er også skeptiske over for en bestemmelse om, at reglen om almindelig indkomstbeskatning ikke skal gælde, i det omfang vederlaget bliver udredet i form af aktier i holdingselskabet.

I det hele taget synes vi, at det er alt for vidtgående dispensationsbestemmelser, der her i forslaget bliver givet til ministeren. Vi vil i udvalgsarbejdet meget nøje have besked om, hvad dispensationsbestemmelserne skal bruges til. Vi mener ikke, der er behov for dispensationsmulighed i et sådant omfang, som forslaget har nævnt.

Ministeren takkede i sin fremsættelsestale professor Thøger Nielsen. Han er givetvis dygtig, men efter min mening er han for dygtig og må nærmest betegnes som advokat for hovedaktionærinteresser fremfor at være advokat for samfundsinteresser. Jeg synes faktisk, hr. minister, at den rådgivning, der har ligget til grund for det forslag om aktieavancebeskatning, der trådte i kraft den 1. januar 1984, har været for dårlig, heri inklusive den ekspertise, som ministeren selv i sin egenskab af professor i skatteret er i besiddelse af. Hvorfor lavede man en så gennemhullet lovgivning? Burde man ikke have kunnet forudse den spekulation, der nu har udviklet sig med et dræn i statskassen, som må skønnes at ligge betydelig over 1 mia kr. i skattelettelser til hovedaktionærer, som jo bare sælger

aktier til sig selv, sådan som konstruktionen har udviklet sig?

Jeg synes også, at ministeren har været alt for langsom i optrækket. Midt på sommeren rejste jeg sagen om misbruget i et spørgsmål fra skatte- og afgiftsudvalget til ministeren, men der kom intet svar, før folketingssamlingen begyndte. Vi havde så faktisk ventet, at ministeren ville have brugt tiden til at forberede et forslag om indgreb, som kunne have foreligget ved folketingssamlingens begyndelse, men der kom ikke noget forslag. Vi mistede i socialdemokratiet tålmodigheden, og derfor har vi fremsat vort eget forslag, som efter min bedste vurdering er klart bedre end ministerens, og det er nok, fordi både ministeren og eksperten Thøger Nielsen fortsat synes at være mere optaget af at varetage storaktionærernes interesser end samfundets.

For et år siden stod vi i den samme situation. Socialdemokratiet måtte fremsætte forslag om indgreb mod leasing, og først derefter kom regeringen tøvende med sit forslag. Men vi håber nu hurtigt at kunne finde den rigtige form for indgreb mod de urimelige regler i aktieavancebeskatningsloven, og vi vil godt hjælpe regeringen med at få det gjort rigtigt og effektivt.

Vi hilser også velkommen, at det nu endelig i dag bebudes, at vi får et skattereformforslag på bordet, som vi så politisk kan komme til at tage stilling til. Det har været alt for længe undervejs. Vi vil studere det meget nøje, men afgørende for os i socialdemokratiet er det, at det fordelingspolitiske sigte går i retning af en solidarisk byrdefordeling.

Hagen Hagensen (KF):

Der er ikke noget, der er så galt, uden at det er godt for noget, og der er ikke noget, der er så godt, uden at det er galt for noget. Hovedaktionærers beskatning blev lempet som lovet for at lette generationsskiftet. Dette har haft en utilsigtet virkning ved, at smarte arrangementer har fået mulighed for at se dagens lys. Det er ikke holdbart med sådanne lakuner, derfor lovforslaget, som regeringen har fremsat, der slår prop i fra fremsættelsesdagen. Det er der også grund til at gøre.

Om lovforslagets teknik skal jeg blot sige, at den kan vi gennemgå nærmere i udvalget.

[Hagen Hagensen]

Forslaget indeholder et væld af enkeltheder, som vi må se på, men det skal fastslås, at det skattetryk, der hviler på den almindelige skatteborger, ikke skal belastes af snurrige skattetækningsarrangementer, og mere vil jeg for så vidt ikke sige om dette lovforslag. Jeg anerkender, at L 94 er blevet fremsat af socialdemokratiet, fordi det er enigt i det sigte, som vi også har, nemlig at standse den trafik, som begge forslag vedrører. Jeg synes for mit vedkommende at kunne henholde mig, for så vidt angår L 94, til de bemærkninger, skatteministeren nys gjorde.

De bemærkninger, hr. Tastesen kom med, synes jeg vi skal drøfte videre i udvalget. Blot vil jeg sige, at jeg synes, det er urimeligt at karakterisere det efter min opfattelse meget dygtige og nøgterne arbejde, der er gjort af professor Thøger Nielsen, som hr. Tastesen gjorde det, men jeg synes ikke, vi skal tage nogen debat om disse ting her i dag. Det står for mig, som om der er gjort en indsats fra hans side for at begrunde, at vi skal gøre, som man tilstræber fra alle sider, kan jeg efterhånden forstå – om man så er blevet nået på målstregen eller ej. Hvis det havde været socialdemokratiet så voldsomt meget om at gøre, kunne det måske være nået at komme før i mål, så man ikke skal have målfotografering, som der egentlig her er tale om.

Jeg glæder mig over, at hr. Tastesen vil arbejde sammen med os andre på at finde den rigtige form for det indgreb, der skal foretages, og jeg må sige, at for mit vedkommende finder jeg, at regeringsforslaget dækker, hvad der er behov for.

Fogh Rasmussen (V):

Skatteministerens forslag sigter på at stoppe en skattetæknings, som har udviklet sig. Venstre kan støtte dette forslag. Det går ud på at forhindre, at navnlig hovedaktionærer ved at stifte holdingselskaber kan tage midler ud af deres selskaber på fordelagtige skattemæssige vilkår, selv om hovedaktionæren i realiteten fortsætter med at drive sin virksomhed.

Den skattetæknings, der har udviklet sig, er en beklagelig og utilsigtet konsekvens af en i sig selv rimelig lempelse af beskatningen af hovedaktionærer, som blev gennemført for godt et år siden.

Efter de gamle regler om beskatning af aktieavancer blev fortjenesten ved afståelse af aktier beskattet uden særlige hensyn til problemerne ved generationsskifte. Bl.a. derfor blev beskatningen af hovedaktionærer lempet. Det er en lempelse, som vi i venstre finder rigtig, rimelig og gavnlig, men vi kan naturligvis ikke blot se på, at der i kølvandet af den har udviklet sig en skattetæknings. Derfor kan vi støtte ministerens lovforslag, som går ud på at forhindre, at man trækker midler ud af datterselskaberne på lempelige beskatningsvilkår, og skabe hjemmel til, at hele afståelsessummen bliver beskattet i disse tilfælde.

Vi deler helt skatteministerens bemærkninger om det socialdemokratiske lovforslag. Vi føler også, at regeringens måde at løse dette problem på er klart den bedste, og vi kan tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling af ministerens lovforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Vi kan selvsagt støtte regeringens forslag. Vi vil da ikke kritisere, at regeringen kommer til fornuft og lukker et hul, den selv har åbnet.

De mere tekniske bemærkninger vil jeg lade vente til udvalgsarbejdet, alene af den grund at regeringens hast i sidste øjeblik kun har givet meget lidt tid til at fordybe sig i disse enkeltheder.

Men der er et spørgsmål, jeg godt vil stille, selv om jeg er lidt beklemmt ved at stille det. Det drejer sig om, at regeringen først lader en kendt skattespekulant knytte til sig som rådgiver i hans egenskab af medlem af skattelovrådet. Derefter åbner regeringen et hul i skattelovgivningen, hvorefter samme spekulant udnytter hullet til at frigive en millionfortjeneste med lav skat, og så lukker regeringen hullet igen. Jeg synes, det giver anledning til at spørge: havde man konsulteret skattelovrådet, da man åbnede det pågældende hul? Hvis ikke, hvorfor gjorde man det så ikke?

Angående socialdemokratiets forslag er vi positive. Så vidt jeg kan se, er det en stramning af regeringens forslag, og det bygger på lidt andre principper. Hvis det er muligt, ser vi gerne begge forslag vedtaget. Her er vi inde på et felt, hvor det ikke gør spor at gå med både livrem og seler.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg synes, hr. Rahbæk Møller bevægede sig under lavmålet for, hvad vi er udsat for herinde i folketinget, men for at det ikke skal give anledning til mytedannelser, er mit svar nej.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har jo aldrig været nogen stor tilhænger af skattelovrådet, for jeg forudså, at det ville blive meget svært at finde totalt uafhængige og frit stillede personer til at være medlemmer af et sådant. Det er bare min bemærkning til dette, og så synes jeg heller ikke, vi skal komme længere ind i insinuationer.

Vi står i dag over for at skulle behandle et lovforslag, der er en udbygning af den lovgivning, som socialdemokratiet i 1981 valgte. Vi havde dengang flere muligheder for at lette omsætningen af aktier. Jeg har sagt det tidligere, og jeg vil gerne gentage det her, at efter min mening var det et forkert valg, der blev foretaget af den daværende socialdemokratiske skatteminister. Jeg frygtede, at der kunne komme besværligheder, og denne frygt har til fulde vist sig at være begrundet.

En af de helt vanskelige ting var, hvordan vi skulle bære os ad over for hovedaktionærer. Vi pressede længe på over for hr. Lykke-toft for at få en løsning på det problem, men den kom ikke, fordi man kunne forudse, at det var særdeles vanskeligt. Så kom den under den nuværende skatteminister, og jeg synes, vi er nødt til at anerkende, at skatteministeren løste det problem, som hans forgænger havde lovet en løsning på. Men desværre var der et hul i den, og det står vi så over for at skulle løse i dag.

Jeg kan kun sige, at da jeg for nogen tid siden fik at vide, at disse forslag ville komme, sagde jeg i anledning af den socialdemokratiske henvendelse, at vi var parat til at støtte et indgreb, og vi vil gerne nu i skatteudvalget overveje, hvilke af indgrebene der efter vores opfattelse bedst stopper hullerne. Efter...det, der blev sagt fra hr. Tastesens side, kan jeg forstå, at der, i hvert fald hvis vi koncentrerer os om det socialdemokratiske forslag, skal tages noget fra skatteministerens forslag. Det er en vanskelig sag, og grunden til, at det er så vanskeligt at få det til at fungere godt, er, at den socialdemokratiske mi-

nister i sin tid desværre valgte den dårligste løsning af de mulige.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må selvfølgelig beklage, hvis det er sådan, at personer, der er årsag til de ændringer, vi hidtil har gennemført, var rådgivere for skatteministeren, og at det er de samme personer, som er årsag til, at vi nu skal gennemføre stramminger af loven. Jeg håber i alt fald, at fremtidens rådgivere også på dette område i stedet for at udnytte de huller, der opstår, vil være med til at lukke hullerne, så de ikke bliver udnyttet.

Det beklagelige er jo, at de fleste, også af dem, der er skatteeksperter, gerne udnytter hullerne, inden de oplyser folketinget om, at der er nogle huller, og det synes jeg mange gange er moralsk forkasteligt. Nu har vi erfaret, at der her er et åbent gab, som vi må stoppe, og det er vi vel alle sammen enige om er en nødvendighed. Og når vi så gør det, håber jeg selvfølgelig samtidig, at de, som har mulighed for at gennemskue dette forslag og for at efterlade nogle huller, oplyser os om disse i stedet for at bruge dem.

Det ville gøre skattelovgivningen i dette land betydelig bedre, hvis befolkningen i øvrigt havde så høj en moral, at de sagde: her er noget, der kan udnyttes – i stedet for blot at udnytte det. Det ville hjælpe os gevaldigt, og så kunne det jo også være, at vi var fri for at skulle stramme lovgivningen så stærkt, at den bliver et snærende bånd i stedet for nogle regler, som skulle være rimelige at leve under. Men desværre ser det ud til, at det er nødvendigt med stramme bånd for at hindre de få, som vil det, i at udnytte vort system.

Det socialdemokratiske forslag, som vil ændre på avancebeskatningen, er jeg enig med ministeren i vist ikke er det rigtige, men vil man have yderligere stramminger på visse områder, kan det da selvfølgelig være rigtigt. Jeg mener stadig væk ikke, det er nødvendigt på dette område. Jeg mener, det er ligningslovens paragraffer, vi må ændre, det er jeg fuldstændig enig med skatteministeren i. Men det er da glædeligt, at vi er enige om at få lukket det hul, som er her, og så håber jeg, at vi i udvalget kan få en frugtbar drøftelse af, på hvilken måde vi gør det bedst.

Pia Kjærsgaard (FP):

[Pia Kjærsgaard]

For at få et stærkt erhvervsliv skal vi undgå kapitalvindingsskatter, som fører til, at erhvervslivets organisering stivner i de former, som man tidligere mere eller mindre tilfældigt har valgt.

I virksomheder, der omsætter for milliardbeløb, vil det med vore håbløse skattelove altid være sådan, at det er mere eller mindre tilfældigt og vilkårligt, om den enkelte kommer til at betale nogle snese millioner kroner mere eller mindre i skat.

Nu stirrer skatteministeren sig altså blind på, at der er nogle enkelte, der får en midlertidig skattefordel, som i øvrigt skyldes, at man i sin uvisdom har fundet på at beskatte aktieudbytter forskelligt, alt efter om de tilfalder personer eller moderselskaber. Ministeren vil så kurere på denne sygdom ved overhovedet ikke at gå til noget, der minder om ondets rod, men blot skærpe kapitalvindingsskatten på en måde, som kommer til at virke tilfældigt og virksomhedsdræbende, når man udvider sin horisont fra det DMK-føretagende, der har foranlediget forslaget, til ønskeligheden af at styrke dansk produktionsliv i al almindelighed – altså et nyt eksempel på den elendige skattelovgivning, som har plaget landet og ført os ud i arbejdsløshed og gældsproblemer.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 94 angående ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., hr. Tastesen, har ordet.

Tastesen (S):

Jeg har bare et par korte bemærkninger til ordførerne.

Det er mit indtryk efter ordførerrunden her, hvor man er stillet over for at skulle tage stilling til lovforslag, som ad forskellige veje vil gå til et indgreb, at udvalgsarbejdet er der i høj grad behov for, fordi informationerne om virkningen af de to forslag må ligge helt klar, før vi beslutter os.

Jeg skal sige til hr. Hagen Hagensen om dette med målstregen: nu er det jo ikke afgørende, hvem der først kommer over målstregen; det afgørende er det resultat, vi får ud af det, og vi burde måske nok have skyndt os lidt mere, men vi havde en fornemmelse af, at ministeren ville komme med et udspil.

Da ministeren så i stedet for at komme med et lovforslag kom med en meddelelse om, at han ville bruge hr. Thøger Nielsen som sin rådgiver, fandt vi det nødvendigt at have vor opfattelse af, hvordan man skulle gribe ind over for problemet, på bordet samtidig.

Endelig skal jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at vi stemte ikke for dette lovforslag om aktieavancebeskatning, sådan som det kom til at se ud fra den 1. januar i år. Vi var imod forslaget af forskellige grunde, og hvis man havde givet sig bedre tid til overvejelser i denne sag, ville man måske have undgået det hul, som herved er opstået. Det er beklageligt, at vi er kommet dertil.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal lige gentage, at i 1981 fik vi gennemført en lov om aktieavancebeskatning, hvori det er forudset, at der skal særlige regler til for hovedaktionærer, og den daværende minister og hans efterfølger, hr. Lykketoft, gik i gang med at overveje, hvordan det skulle ske. Da hr. Lykketoft i september 1982 går af, efter at han har haft lang tid til overvejelse, og da den nye skatteminister også bruger lang tid til at overveje – et år – kan vi ikke blive ved med at vente. På et eller andet tidspunkt må løfter jo opfyldes, og jeg gentager: miseren stammer fra, at man i sin tid fra socialdemokratisk side havde lagt sig fast på et system, der indebar åbenbare vanskeligheder.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Det kommer jo så an på, hvilke hensyn der vejer tungest. Situationen var den i disse år, at vi modtog et skattedepartement, der var overbebyrdet med arbejde og derfor ikke i stand til at få denne komplicerede lovgivning, som det også viser sig at være, færdig i rette tid. Til gengæld beskæftigede vi os med og brugte megen, megen tid på mange, mange andre lovforslag, som vi ikke mindst forhandlede med hr. Bernhard Baunsgaard om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det er skam alt sammen rigtigt, men man mangler jo konklusionen, at så skulle den daværende socialdemokratiske skattemi-

[Bernhard Baunsgaard]

nister lade være med at stå og give disse løfter. Han burde da bedre end nogen anden vide, hvor vanskeligt det ville blive at opfylde dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om skattefri virksomhedsomdannelse. (Begrænsning af adgangen til at overføre ubenyttede investeringsfondshenlæggelser m.v.).

Af Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 8/11 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 10 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds. (Begrænsning af adgangen til forlods afskrivning på aktiver erhvervet ved overdragelse mellem en person og et selskab m.v.).

Af Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 8/11 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg går ud fra, at der kommer en udvalgsbehandling, hvor man kan se nærmere på de spørgsmål, som SF fremdrager i de foreliggende lovforslag. Jeg bidrager naturligvis

gerne til, at spørgsmålene kan blive belyst under drøftelserne i udvalget, men lad mig med det samme sige, at efter min opfattelse står det, som SF mener at kunne opnå med lovforslagene, ikke i et rimeligt forhold til de ulemper, som forslagene vil give, hvis de vedtages. Jeg kan derfor ikke gå ind for forslagene.

Vedrørende virksomhedsomdannelse siger SF, at loven ikke i særlig høj grad bliver brugt til traditionelle virksomhedsomannelser af personligt ejede virksomheder. Det er en påstand, som jeg slet ikke kan tilslutte mig. Jeg mener, at det var en meget værdifuld nydannelse, vi fik gennemført med loven om virksomhedsomdannelse. Denne lov har bragt klarhed på et område, hvor vi tidligere havde en uoverskuelig retstilstand, der var udviklet i praksis i årenes løb.

Den skattefri virksomhedsomdannelse har jo ikke mindst den betydning, at den gør det lettere at tilrettelægge generationsskiftet på en hensigtsmæssig måde, og i den forbindelse er det også vigtigt, at investeringsfondshenlæggelserne kan følge med ved overgangen fra personligt eje til selskabsform.

SF mener for det første, at der kan opstå uheldige virkninger i et forløb, der kort kan beskrives således: en person driver en erhvervsvirksomhed og foretager investeringsfondshenlæggelser i denne virksomhed. På et vist tidspunkt starter personen tillige en anden erhvervsvirksomhed, som han senere omdanner til et selskab efter loven om virksomhedsomdannelse, og han overfører nu investeringfondshenlæggelserne til det nye selskab. SF nævner, at et forløb af denne art bl.a. kan medføre, at investeringsfonden kan anvendes, selv om personens arbejdsindsats i virksomhed nr. 2 ikke fyldestgør arbejdskraft i investeringsfondsloven.

Nu var det jo ikke min eller regeringens idé, at der skulle være et arbejdskrav. Det skal dog ikke hindre, at vi ser på det, men som jeg allerede har sagt, mener jeg ikke, at der er tale om et problem, som med rimelighed kan begrunde det indgreb, som SF stiller forslag om.

For det andet mener SF, at når en investeringsfond er overført fra den personlige virksomhed til det nye selskab, bør selskabet ikke kunne anvende henlæggelsen til forlods afskrivninger på aktiver, som selskabet køber